

In under mitt tak (3 e Trett, 1 årg, Högmässa och gtj)

41Även om det är en främling, som inte tillhör ditt folk Israel utan kommer från fjärran land för att han hört om ditt namn – 42ja, också där skall man höra talas om ditt stora namn, din starka hand, din lyftade arm – och denne främling kommer och åkallar dig, vänd mot detta hus, 43lyssna då i himlen, där du tronar, och gör det som han ber dig om. Då skall alla jordens folk lära känna ditt namn och frukta dig, så som ditt folk Israel gör, och förstå att detta hus som jag har byggt är helgat åt ditt namn. (1 Kung 8:41-43)

16Jag skäms inte för evangeliet. Det är en Guds kraft som räddar var och en som tror, juden främst men också greken. 17I evangeliet uppenbaras nämligen en rättfärdighet från Gud, genom tro till tro, som det står skrivet: *Den rättfärdige skall leva genom tron.* (Rom 1:16-17)

5När han gick in i Kafarnaum kom en officer fram till honom och bad om hjälp: 6”Herre, min tjänare ligger förlamad där hemma och har svåra plågor.” 7Jesus sade: ”Skall då jag komma och bota honom?” 8Officeren svarade: ”Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk. 9Jag är själv en som står under befäl, och jag har soldater under mig, och säger jag till den ene: Gå, så går han, och till den andre: Kom, så kommer han, och säger jag till min tjänare: Gör det här, så gör han det.” 10Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom: ”Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. 11Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket. 12Men rikets egna barn skall kastas ut i mörkret utanför. Där skall man gråta och skära tänder.” 13Och till officeren sade Jesus: ”Gå. Du trodde och det skall ske.” Och i det ögonblicket blev pojken frisk. (Matt 8:5-13)

Har du någon gång känt att det är svårt att våga blotta sin nöd? Svårt att komma och be om hjälp, särskilt när det gäller något större? Att få hjälp vid en flytt att bära en tung soffa, att behöva specialkost eller att få låna pengar. Det kan vara svårt att visa sig sårbar. I dagens text möter vi en romersk officer som gör just det, som vågar komma till Jesus med sin nöd och Jesus möter honom och gör ett under.

Alldeles vid Kafarnaum fanns en liten militärgarnison med baracker. Kanske var det dem som den här officeren hade befäl över? Det betyder att officeren nog bodde mitt i centralområdet för Jesu verksamhet. Så han hade säkert hört om Jesu undervisning och att Jesus botade människor. Kanske hade han till och med själv mött Jesus förut och fått förtroende för honom? I varje fall gick officeren för att söka efter Jesus och be om hjälp.

Nu vet inte jag bra koll ni har på situationen i Israel på Jesu tid? Det är nämligen en lite speciell twist i den här berättelsen att officeren är romare och Jesus är jude. När den här händelsen utspelar sig hade Israel varit under romersk ockupation sedan omkring hundra år tillbaka i tiden. Och efter så länge hade de romerska soldaterna blivit en normal och nästintill accepterad del av samhället, kanske särskilt i Galiléen där Kafarnaum låg. För där var det mer mångkulturellt än i Judéen och Jerusalem. De romerska soldaterna fungerade som en sorts poliser åt den romerska makten.

Jag undrar hur det kändes för officeren när han gick för att möta Jesus? Hans tjänare var ju så sjuk att han väl försökte greppa det lilla halmstå som kanske fanns, bara han lyckades hitta Jesus. Jag kan inte tänka mig att han kände sig så stor. Hur tror du att det hade känts att gå i hans skor? Han behövde lägga fram sin nöd för en av sina underlydande. Vem var det egentligen som hade makt?

Och Jesus svarar, med en ton av självklarhet som inte riktigt kommer fram i översättningen: **”Skall då jag komma och bota honom?”**. Kommer du ihåg vad officeren svarar? **”Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak.”** Kanske kan vi känna igen känslan? En del människor kan vi ha lätt för att bjuda hem – särskilt kanske våra vänner. De som vet att vi är vanliga människor som har hem med dammråttor i hörnen, inte alltid perfekt ordning på pryttlarna, nytvättat på toaletten och rent på diskbänken. Man behöver inte uppehålla någon välputsad bild av sig själv för dem, för de vet redan om att den inte helt stämmer. Och man vet själv om att de har det lite likadant själva. Men de man inte känner så väl, och särskilt personer med inflytande och makt kan det vara svårt att våga visa sina dammråttor, tandborstresten i handfatet och odiskade disk för. De har säkert inga sådana saker? Jag vet inte hur tanken smakar för dig att ta med Jesus hem till ditt hus? Tänk om han ser något han inte gillar? Det skulle kanske bli jobbigt och pinsamt!

Officeren svarar: **Jag är inte värd att du går in under mitt tak.** Vad betyder det? Kanske inte så mycket den här gången att han var rädd för att visa tandkrämsresterna eller den odiskade disken eller ens idolbilden på den romerske kejsaren han hade över sängen. Den här officeren verkar känna till att Jesus som jude inte kunde gå hem till en hedning hur som helst. Och han hade respekt för det. Det verkar faktiskt till och med som att den här officeren var särskilt positivt inställd till judarna. För evangelisten Lukas berättar till och med att han hade låtit bygga synagogan i Kafarnaum åt dem som argument för Jesus att bota pojken (Luk 7:5). Och officeren ger ett motförslag till Jesus, som

respekterar hans judiska seder... ett förslag om helande på distans: **”Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak. Men säg bara ett ord, så blir pojken frisk.”**

Säg bara ett ord, bad officeren. Varför sade han så? Det här utspelade sig när Jesus precis hade hållit bergspredikan, och människor var berörda för Jesus undervisade med makt – inte som deras vanliga skriftlärda. Officeren måste ha förstått att Jesu ord hade en speciell makt. Lite som hans egna. Och han drar en parallell till sin vardag i det militära. Nu har inte jag gjort någon militärtjänst, men det kanske finns någon här som har gjort det? Det är väl ett av få sammanhang där man som vuxen kan bli kommenderad att göra något: Svensson, hämta genast en kopp kaffe... och en kaka! Eller där man har rätt att ge order åt en annan vuxen människa vad de ska göra?

Det militära är ett sammanhang där orden utövar en stor makt. Och officeren kände nog att det fanns en likhet mellan Jesu ord och hur hans egna ord. De hade en besynnerlig makt att kunna utföra det man sade. Och kanske var det därför han hade en så stor tillit till Jesus? Det visade sig att han hade en tro. Det kunde man kanske inte tro om en romersk officer? Ibland kanske vi ser ner på människor som verkar annorlunda och väntar oss för lite av dem. Vi vet inte riktigt hur specifik officerens tro var – vem han trodde att Jesus var. Men vi hörde att **Jesus blev förvånad och sade till dem som följde honom:**

”Sannerligen, inte hos någon i Israel har jag funnit en så stark tro. 11 Jag säger er att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket.”

Vad handlar det där sista om? Kanske är det inte helt lätt att få grepp om, men det är något som skulle kunna vara viktigt för oss för som sitter här idag. Den romerske officeren var en av de första ickejudarna som kom till tro, en av de första av vår egen sort. Och i Jesu ord **”att många skall komma från öster och väster och ligga till bords med Abraham och Isak och Jakob i himmelriket”** får officeren vara en representant för alla ickejudar som genom tron på Jesus ska komma och sitta till bords med gamla testamentets stora män, patriarkerna, vid den himmelska festen. Vi får vara med!

Så det visar sig att vad Jesus säger till officeren och till judarna som stod där omkring honom är att tron öppnar vägen till Gud och himlen inte bara för judarna, utan också för alla ickejudar. Det var något nytt och stort, något som vi kanske inte alltid förstår hur kontroversiellt det var. Så när vi samlas här i

Glöstorpskyrkan/Tuve kyrka idag är vi med om något stort i Guds frälsningshistoria, ett litet steg i hur Herren vår Gud räddar sin mänsklighet och dig och mig.

Men vi ska gå tillbaka en gång till till officeren och hans ord. Stanna upp inför dem ett varv till. Jag vet inte om någon av er någon gång har varit med när man firat mässa i katolska kyrkan? Våra kristna bröder och systrar där har faktiskt tagit till sig officerens ord på ett speciellt sätt i mässan. Alldeles innan de går fram för att ta emot Kristi kropp och blod brukar de be: *Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak, men säg bara ett ord så blir jag helad.* En bön där man kan lägga in en önskan att Gud ville göra mig hel och ren – lik sig själv – när vi förenas med honom genom nattvardens vin och bröd. Förvandla oss. Att Han liksom ville marinera oss i sig själv.

För är det inte så att vi har en Gud som kommer oss till mötes, in under våra tak. Han nöjde sig inte med att lämna denna orena och fallna värld där den var, eller där den hade spårat ur. Och nu är vi tillbaka vid julens mysterium som vi firade för bara precis en månad sedan. Herren Gud sände sin älskade Son in i den, för att kunna gå in under mitt och ditt tak och möta oss där vi sitter, i vår nöd. Vad nu din och min nöd eller våra djupaste behov nu än må vara...

Vi har en Gud, Jesus, som vågar och vill möta och dela måltid med de som inte lever upp till mänsklig hedervärdhet. Han har kommit för oss. För är det inte så att vi alla i våra liv – handen på hjärtat - har elände, mörker, synd, sår och annat som vi kämpar med? (Inte bara oskyldiga tandkrämsrester i handfatet och dammråttor på golvet.) En del saker är synliga andra är osynliga, så det är fint om vi inte dömer dem av oss hårdare som har som har nöd som syns.

Och ibland kanske vi inte ens själva ser eller känner det mörker eller halvdunkel vi lever? Ibland kan man vara så van vid att livet är som det är att man inte kan tänka sig att det skulle kunna vara annorlunda. Lite uppgivet. Kanske det också egentligen är en sorts nöd? En nöd där det skulle kunna göra oss gott att vi lät Jesus lägga sin hand på oss och ge nytt mod, ny kraft, nytt hopp, nytt liv... Liksom han gav liv åt officerens döende tjänare. Det skedde i samma ögonblick som Jesus sade: **"Gå. Du trodde och det skall ske."**

Nu kanske inte Jesus alltid helar lika snabbt som i vår evangelietext idag. Men i samtalet med Honom kan en väg till helande börja växa fram.

Jag vet inte om det finns något som har talat särskilt till dig i vår gudstjänst idag? Om du skulle vilja tala med Gud om din nöd och kanske be om Hans hjälp och närvaro i den kan du använda lappen du fått/som ligger vid utgången som stöd. Där finns också bönen jag nämnde i predikan. Kanske det kan få ligga till grund för en liten söndagsreflektion eller andakt för dig?

Nu ska vi få resa oss upp och tillsammans stämma in i tron på vår Gud som valde att gå in under de lägstas tak!

Har du någon nöd under ditt tak (i ditt liv), där du skulle vilja be Jesus om hjälp?

Herre, jag är inte värd att du går in under mitt tak, men säg bara ett ord så blir jag helad. (Katolsk bön, baserad på Matteusevangeliet kap 8 vers 8)